

6te Linie „to“ forandres til „det Andet“.
23de Linie „de to andre“ forandres til „det andet“.

25de Linie „alle tre“ forandres til „dem begge“.

Til Slutningen af Paragraphen føies endvidere:

„Kunne disse 2de Medlemmer ikke blive enige, da have de at vælge et 3die Medlem af Dverfattecommissjonen.“

§ 22.

Saa vel Stattecommissjonerne som Dverfattecommissjonerne kunne tilforordne sig eet eller to extraordinaire Medlemmer ved Behandlingen og Bedømmelsen af hvert enkelt Tilfælde.

De, som hertil kaldes af en Stattecommissjon eller Dverfattecommissjon, ere i Almindelighed uvægerligen pligtige til at overtage dette Hverv, og ifalde, hvis de uden tilstrækkelig Forsald vægre sig herfor, en Mulct fra 20 til 200 Rbd. Dog kunne de inden 8 Dage, efterat være underrettede om den dem ikkjendte Mulct — hvilket strax skal skee — foredrage Sagen for Finanzministeriet, der er beføiet til at fritage dem for Mulcten, naar de Grunde, som de kunne anføre for deres Vægring, befindes tilstrækkelige.

Fremdeles ere alle Embedsmænd forpligtede til at tilstille Stattecommissjonerne og Dverfattecommissjonerne de til deres Raadighed staaende Dplysninger, som af dem maatte forlanges. Ligeledes ere Sognefogderne paa Landet og Kammeren og Rodemeesterne i Kjøbstæderne, efter Tilfælde, pligtige at møde for Commissjonerne, for efter bedste Evne at give de Dplysninger, som maatte afastes dem. Endeligen skulle Stattecommissjonerne indbyrdes staae hinanden og Dverfattecommissjonerne bi ved Tilveiebringelsen af de Dplysninger, som kunne blive nødvendige derved, at en Stattepligtig har Indtægter fra forskjellige Stattefredse.

§ 23.

Dverfattecommissjonen har med Undtagelse af de i § 21 nævnte Ansættelser kun at gjøre med dem, der blive indankede til dens nærmere Prøvelse. Naar den af Stattecommissjonen gjorde Ansættelse ikke støtter sig til nogen Selv-

angivelse, og Sagen indankes for Dverfattecommissjonen af den Stattepligtige, skal denne være pligtig som Grundlag for sin Appel at gjøre Selvangivelse, hvorpaa Sagen optages til fuldstændig Undersøgelse; men i alle andre Tilfælde har Dverfattecommissjonen i Reglen kun at bedømme og skønne, hvorvidt Ansættelsen efter de Actstykker, Dplysninger og Data, som efter Stattecommissjonens Protokoller have foreligget denne, i ethvert enkelt Tilfælde kunne anses at være rigtige. Hverken Regjeringscommissairen eller den Stattepligtige ere derfor berettigede til at fordrø, at Dverfattecommissjonen skal tage Hensyn til de nye Dplysninger, som maatte meddeles samme, hvorimod det dog skal staae Dverfattecommissjonen frit, uden at optage en Sag til fuldstændig ny Undersøgelse, at fordrø saadanne enkelte Dplysninger, som den maatte ansee for nødvendige til sin Kjendelses Afgivelse. Desuden er den berettiget til at optage Sagen til fuldstændig ny Undersøgelse, naar den finder, at særegne Grunde tale afgjørende derfor, navnlig naar Sagens Dplysning ved Stattecommissjonens Forsømmelse er mangelfuld, eller naar det skjønes, at den Stattepligtige, uden egen Forsømmelse, er brøstholden ved at der ikke har været indrømmet ham nogen eller en for kort Frist til at tilveiebringe nye Dplysninger, og han, ved at meddele Dverfattecommissjonen saadanne, kan godtgjøre, at de ere af væsentlig Betydning ved Bedømmelsen af hans Indtægter.

§ 24.

Optager Dverfattecommissjonen en Sag til ny Undersøgelse, kan den enten foretage denne i sine regelmæssige Møder paa sit sædvanlige Sted, eller den kan overdrage nogle, idetmindste 3, af sine Medlemmer Undersøgelsen og lade den foretage paa et for denne beqvemt Sted, hvilket altid skal skee, naar den Stattepligtige ønsker det og vil betale Omkostningerne. Dverfattecommissjonen og dens Afsendingsgælder den samme Myndighed, som er tillagt Stattecommissjonerne, og de Stattepligtige have den samme Forpligtelse til at møde og afgive Forklaring for Dverfattecommissjonen eller dens Afsendinge, som paahviler dem